

les, igjen blive opførte med et høiere Gagebeløb. Jeg troer ikke, at man med Hensyn til Statens Embeder just bør antage det som Regel, at man skal see at faae Forretningerne udførte for det bedst mulige Kjøb, men at ethvert Embede bør lønnes i Forhold til den Tjeneste, det skaffer Staten, og jeg kan derfor ikke nægte, at det forekommer mig, at dette Embedes Lønning med 1000 Rbd. maa anses for aldeles passende, og at den, hvad den var derunder, er for liden. Dette har jeg troet at burde udtale som et Exempel; der er maaskee flere lignende Exempler, men jeg har troet for dette Ministerium at burde fremhæve dette.

Besæftelse: Jeg skulde blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af, hvad den høitagtede Finantsminister har yttret med Hensyn til Enkekassen, idet jeg troer, at det, der har foresvævet det ærede Udvalg ved at gjøre en Bemærkning med Hensyn til Lønningerne ved denne Institution er hovedsagelig begrundet deri, at Enkekassen, som et ophørende Institut maatte antages ikke at behøve det Antal af Embedsmænd, som hidtil har været nødvendigt, medens det var i Virksomhed. Men, da den ærede Finantsminister har erklæret, at Indskrænkningerne ville skee, saasnart det nogenlunde er gjort, forekommer det mig, at der ved vil jo det, som Udvalget nærmest har havt for Øie, være besvirket ved at henlede Regjeringens Opmærksomhed derpaa. Med Hensyn til Punktet under Nr. 4 om de Beregninger, hvorpaa Enkekassens Status skulde støtte sig, da har, troer jeg, Hensigten ogsaa fornemmelig været den, at man ønskede, at have de aarlige Beregninger, som ere nødvendige for at komme til Kundskab om den Ristco, som Enkekassen har, og om det Forhold, som er tilstede imellem Kassens Formue og de tilsvarende og tilkommende Pensioner. I hvilket Forhold disse staae sammen, er det, som man troede var nødvendigt at faae at vide, og at det med Hensyn til Kundskaben om det menneskelige Livs Varighed var af yderste Vigtighed, at de Erfaringer, som man maa kunne have gennem Enkekassen, ogsaa blive benyttede og bragte til offentligt Kundskab. Det er især dette Punkt, som jeg troer, at Udvalget har havt sin Opmærksomhed henvendt paa, og, da nu den høit-

ærede Finantsminister har erklæret, at disse Beregninger ere anstillede, saa er jo ogsaa forsaavidt denne Hensigt opnaaet, og naar de da ville blive bekendtgjorte, vil jo forsaavidt være af mindre Betydning.

Den ærede 4de Deputerede for 10de Kredts (Holst) som har maatte forlade Forsamlingen paa Grund af en Reise til sit Hjem i Anledning af uopsættelige Forretninger, har anmodet mig om at henlede det ærede Things og den ærede Finantsministers Opmærksomhed paa et Punkt, vedrørende denne Paragraph, og som navnlig angaaer Post- og Dampskibsforbindelsen imellem Jylland og Sjælland, og navnlig at udpege, at Forbindelsen imellem Aarhus og Sjælland finder Sted ved 5 Reiser ugentlig, idet Slesvig gaaer een Gang, Iris een Gang, og der gaaer 3 Gange Dampskib fra Kallundborg til Aarhus og tilbage igjen. Det synes jo vistnok at være meget hensigtsmæssigt, at en saadan Dampskibsforbindelse ofte finder Sted; men det, som man synes at have Ret til at betvivle, er, om det er hensigtsmæssigt, at den kun finder Sted med et enkelt Punkt i Jylland, og at det saaledes kun er Aarhus, der hovedsagelig har Nytte af den nærværende Forbindelse. Det er navnlig med Hensyn til Horsens, som et sydligere Punkt og som beliggende i en Egn, der er bekendt for sin Rigdom baade paa Kornvarer og paa Dvæg, at man kunde synes at der var Anledning til, at en saadan Forbindelse blev sat i Gang ogsaa for denne By. I denne Henseende maa man gjøre opmærksom paa, at, uagtet Dampskibsforbindelsen imellem Aarhus og Sjælland saaledes finder Sted 5 Gange om Ugen, saa fremkommer dog det forunderlige Resultat, at det kun er de 4 Dage, at denne Forbindelse finder Sted, idet Iris om Mandagen gaaer fra Aarhus Kl. 6, og Dampskibet til Kallundborg gaaer Kl. 8. Det synes dog virkelig ikke at være en hensigtsmæssig Maade at ordne en Dampskibsforbindelse paa imellem Jylland og Sjælland, naar man den samme Dag har 2 Gange Forsendelse med Dampskib. Der synes derfor at være Grund til, at man lod Dampskibet fra Kallundborg, idetmindste til en Prøve, den ene Gang gaae til Horsens og om Søndagen vende tilbage til Kallundborg. Med Hensyn til Distancerne,